



Інтэрнэт-партал

Касцёла ў Беларусі

Новапрызначаны Мітрапаліт Мінскі і Заслаўскі, Патрыяршы Экзарх усяе Беларусі, епіскап Веніямін узначаліў у сталічным Свята-Духавым кафедральным саборы малебен з акафістам Успенню Найсвяцейшай Багародзіцы і малітвай за беларускі народ.

Адначасова падобныя набажэнствы з малітвай за Бацькаўшчыну адбыліся ва ўсіх праваслаўных храмах краіны. Католікі таксама духоўна далучыліся ў малітве да суайчыннікаў, праваслаўных братоў і сясцёр. За Беларусь моляцца таксама хрысціяне ў розных краінах свету.

Патрыяршы Экзарх усяе Беларусі заўважыў, што “далей будзе тое, што дасць Бог; што дасць Бог па нашай малітве”. †

---



Інтэрнэт-партал

Гродзенскай дыяцэзіі

С. Ганна Мацуль CSSN прынесла вечныя манаскія абяцанні. Ва ўрачыстасці, якая адбылася ў парафіі св. Тэрэзы Авільскай у Шчучыне, прынялі ўдзел святары, манахіні, якія служаць у Беларусі, блізкія, сябры і вернікі мясцовай супольнасці.

Св. Імшу ўзначаліў біскуп Гродзенскі Аляксандр Кашкевіч, які маліўся аб умацаванні сястры ў вернасці прынесеным абяцанням. Як знешні знак вечнага пасвячэння манахіня атрымала пярсцёнак са словамі па-лацінску “Мой каханы мой, а я Ягоная”. На заканчэнне сястра дзякавала Богу за цудоўны дзень, які ўключыў яе ў паўнаце ў Кангрэгацыю Сясцёр Найсвяцейшай Сям’і з Назарэта.

---



Ватыканскае радыё

(беларуская рэдакцыя)

Дыкастэрыя па справах свецкіх, сям’і і жыцця заклікала моладзь наладжваць кантакты з пажылымі людзьмі не толькі ў сваёй сям’і і бліжэйшым акружэнні, але і з тымі, хто жыве ў адзіноце. Імпульсам да заахвочвання стала пандэмія каранавіруса, у выніку якой шмат людзей сталага ўзросту былі ізаляваны ад свету і пазбаўлены кантактаў са сваімі блізкімі.

Кампанія праходзіць пад назвай “Кожны пажылы чалавек – твае бабуля і дзядуля”. Усе справядачы, а таксама ідэі на гэтую тэму можна пазначаць у інтэрнэце хэштэгам [#sendyourhug](#). Лепшыя ініцыятывы будуць апублікаваны ў ватыканскіх сацыяльных медыя.

---



Рэлігійны часопіс

Пасля першых жа зарэгістраваных выпадкаў заражэння каранавіруснай інфекцыяй у парафіях стала заўважна менш людзей на нядзельнай св. Імшы. “Вірус стаў лакмусавай паперкай нашай веры. Цяпер паглядзім, хто прыходзіў толькі хлеб есці, а хто – да Бога, – трансліравалі некаторыя святары і вернікі. – Цяпер убачым, які ваш давер да Бога”.

Калі хтосьці адчуваў у сабе страх заражэння, то чамусьці павінен быў адчуваць яшчэ і сорам за свой страх. Але калі ў сям’і здараецца няшчасце, вельмі часта, якія б ні былі адносіны паміж яе членамі, гора іх яднае. Чаму ж нас, пакліканых быць як адно, няшчасце падзяліла?..